

Bezinning 648: Josef van Arimatea

Lucas 23,49-56 = fragment passiezondag C-jaar

Het Woord

Alle mensen die Jezus gekend hadden, waren op een afstand blijven staan, ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea gevolgd waren en alles hadden zien gebeuren. Er was ook een man die Josef heette en afkomstig was uit de joodse stad Arimatea. Hij was een raadsheer, een goed en rechtvaardig mens, die de komst van het Koninkrijk van God verwachtte en niet had ingestemd met het besluit en de handelwijze van de raad. Hij ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Nadat hij het lichaam van het kruis had gehaald, wikkelde hij het in linnen doeken en legde het in een rotsgraf dat nog nooit was gebruikt. Het was de voorbereidingsdag, de sabbat was aangebroken. De vrouwen die met Jezus waren meegereisd uit Galilea, volgden Josef naar het graf om het te bekijken en om te zien hoe Jezus' lichaam er werd neergelegd. Daarna gingen ze naar huis en bereidden ze geurige olie en balsem. Op sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Lucas heeft al vermeld dat een aantal vrouwen Jezus volgt en voor Hem zorgt (Lucas 8,2-3). Nu zijn 'alle kennissen' van Jezus nabij, zij het op een afstand. Vrouwen mochten immers niet tot op de executieplaats komen. Maar ze zijn nabij en kijken. Dat toekijken maakt het hun achteraf mogelijk te getuigen.

Toen Johannes de Doper onthoofd was, kwamen zijn leerlingen hem halen om hem te begraven (Marcus 6,29). Maar Jezus' leerlingen worden niet eens vermeld. Het is een andere man die verhindert dat Jezus in een algemene put voor criminelen wordt gegooid. Josef is goed en rechtvaardig. Hij toont bovendien dubbele moed. Eerst had hij als lid van het Sanhedrin niet ingestemd met de beslissingen die daar omtrent Jezus genomen werden. Dus zo unaniem was het besluit van de Sanhedrin niet om Jezus te doden.

Neen, Josef staat aan Jezus' kant en is zijn leerling: 'Hij verwachtte het Rijk Gods.' In het begin van het Lucasevangelie zijn het Simon en Hanna die Jezus als de Messias erkennen. Nu dus deze Josef uit Arimatea, een stad even ten noorden van Jeruzalem.

Omdat het de voorbereidingsdag is van de sabbat en deze eigenlijk al nabij is, gebeurt het begraven snel. Er is geen tijd voor de wassing van het lichaam en de zalvingen. Maar Jezus wordt – zoals alle mensen in een linnen doek gewikkeld – waardig begraven.

Lucas vermeldt niet dat er een steen voor het graf wordt gerold, al vinden we de weggerolde steen wel terug in zijn eerste verrijzenisverhaal (Lucas 24,2).

Bij Lucas komen de vrouwelijke leerlingen dicht bij het graf om aandachtig de grafkamer te bekijken en te zien hoe Josef Jezus' lichaam erin neerlegt. Er zal geen vergissing mogelijk zijn: dit graf, waarin Jezus' lichaam werd neergelegd, zal leeg blijken te zijn. Maar ze moeten ook goed weten waar het lichaam zich bevindt, want ze gaan alles voorbereiden om het later te zalven, iets wat bij tijdsgebrek niet kon gebeuren op de grens net voor de sabbat.

Ze respecteren echter de sabbatsrust. En ook Jezus respecteert die. Hij rust op een zeer bijzondere manier: in het graf.

Het Woord in mijn leven

Ben ik mensen trouw en helpend nabij? Kijk ik voldoende naar Jezus Christus om zijn getuige te kunnen zijn? Verwacht ik werkelijk het Rijk Gods? Respecteer ik de nodige rust en de dag van de Heer?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
dank zij Josef van Arimatea,
die goede, rechtvaardige man,
kreeg U een waardige begrafenis.
Dank zij vele volgelingen
ontvingen we allen
kostbare getuigenissen
over Uw sterven, Uw begrafenis
en Uw rust in het rotsgraf
tijdens de voorgeschreven sabbat.
Vanuit die goddelijke rust
zult U verrijzen.
Met U verrijzen alle mensen
om met U te leven.
We danken U voor zoveel liefde,
zoveel leven, het eeuwige leven. Amen.

© Eric Haelvoet 2017